

ریشه‌های تفکر داعش (۱) تاریخچه، نگاه‌های فقهی و استدلالات

ریشه‌های تفکر داعش (۱) تاریخچه، نگاه‌های فقهی و استدلالات

درگیری میان سازمان دولت و القاعده به دلیل خلاف‌های شرعی سازمان دولت (به اعتقاد القاعده) همچون وارد کردن اتهام مزدوری و خیانت و مورد هدف قرار دادن عامدانه داوطلبان ارتش و پلیس عراق و هر گروهی که با حکومت عراق همکاری می‌کند، شعله‌ور شد

۱ - شکل‌گیری

"سازمان دولت عراق و شام" معروف به "داعش" به سال 2003 م همزمان با آغاز حمله آمریکا به عراق و مهاجرت برخی از اعضای القاعده به بلاد رافدین (سوریه) به رهبری "احمد فاضل الخلايله" (ابو مصعب زرقاوی) شکل گرفت. زرقاوی که بعد از آمدن به عراق، جماعت توحید و جهاد را تأسیس کرد، با "أسامه بن لادن" رهبر سازمان دست بیعت داد، مجلس شورای مجاهدین عراق را بنیان نهاد و با قبایل عراقی موافق برنامه خود، متحد شد که از این اتحاد، حلف المطیبین (پیمان پاکان) به وجود آمد.

ابومصعب زرقاوی سال 2006 م در دیالی کشته شد. سازمان دولت اسلامی عراق به رهبری "ابوبکر بغدادی" (ابراهیم عواد) تشکیل شد و ابوبکر بعد از آنکه "ابوعمر بغدادی" رئیس "مجلس شورای مجاهدین" در عراق، ولایت "ابوحزمه مهاجر" (عبد المنعم عز الدین علی الیدوی 1968-2010) را نپذیرفت، با او (ابوعمر) بیعت کرد.

ابوعمر بغدادی در سال 2010 به دست نیروهای عراق کشته شد و سازمان، رهبری ابوبکر بغدادی را به عنوان جانشین ابوعمر اعلام کرد.

ابومحمد جولانی (بنا به قول برخی، اسامه بن العبسی الإدلبی) با فرزندش در سال 2008 به دلیل ارتباط با شیخ ابوالقعقاع قول آقاسی به منظور جنگ در عراق و عضویت در سازمان القاعده به رهبری ابو مصعب زرقاوی در سوریه بازداشت و راهی زندان صیدنایا شد. با آغاز بحران سوریه در سال 2011، مسئولان سوری، فرمان عفو جولانی را صادر کردند و او با تشویق و حمایت ابوبکر، فوراً به عراق رفت تا حمایت مالی و نظامی برای تشکیل شاخه‌ای نظامی در سوریه تحت عنوان "جبهة النصرة لأهل الشام" (جبهه نصرت مردم شام) که اختصاراً جبهه النصرة نامیده می‌شود، درخواست کند.

تشویق و حمایت بغدادی موجب شد تا جنگجویان بسیاری، که حدود 7 هزار و بیشتر بودند، به جبهه النصرة بپیوندند که غالبشان، مبارزینی بودند که بغدادی آنان را فرستاده بود و تعداد اندکی نیز از جنگجویان سوری و مهاجرین بودند.

ابو بکر بغدادی در سال 2013 اعلام کرد: سازمان جبهه النصرة با دولت عراق ادغام می‌شوند تا "سازمان دولت اسلامی عراق و شام" تشکیل شود، که با مخالفت شدید جولانی مواجه شد که بر جدایی این دو سازمان پافشاری کرده و می‌کند. این مخالفت، موجب ایجاد تفرقه و بازگشتن بسیاری از جنگجویان مهاجر و ملحق شده به جبهه النصرة شد.

بعد از آنکه اختلاف میان طرفین بالا گرفت و به حد جنگ رسید، ایمن الظواهری، رهبر سازمان، به منظور پایان بخشیدن به این درگیری شدید، دخالت کرده و اعلام کرد: وی تفکر جولانی را

مبنی بر جدایی میان دو سازمان و انحلال دولت عراق و شام تأیید می‌کند تا دولت اسلامی عراق در سرزمین عراق باشد و جبهه النصره به رهبری ابو محمد جولانی در بلاد شام وجود داشته باشد که این اقدام با پاسخ سختی از طرف ابوبکر بغدادی رهبر سازمان دولت عراق مواجه شد و "ابراهیم موصلی" یکی از سران داعش نامه‌ای تحت عنوان "نامه دولت اسلامی عراق و شام به سازمان قاعده الجهاد، سخن محکم و سوزاننده ما به ایمن الظواهری بحران‌ساز سرکش" در وبلاگ "منبر اطلاع رسانی جهاد" که متخصص انتشار فعالیت‌های داعش است منتشر کرد، در آن نامه آمده است:

حوادثی که میدان نبرد در عراق و شام شاهد آن است و گردبادهای طوفانی و تندی که حکومت دولت را به لرزه انداخته است، تنها و تنها مکر کسانی است که بر دستاوردهای پایگاه جهاد بالا رفته‌اند، به دنبال قدرت و سیطره هستند و در پشت بزرگ جرگه فقها همچون ابو خالد سوری و بزرگان پاکدامن جهاد که از بهترین‌های گروهک ایمن الظواهری ریاست طلب پنهان شده‌اند؛ همان ابو خالد سوری فرمانده برجسته سازمان قاعده که در حلب شمال سوریه کشته شد، درگیری میان سازمان دولت و القاعده به دلیل خلاف‌های شرعی سازمان دولت (به اعتقاد القاعده) همچون وارد کردن اتهام مزدوری و خیانت و مورد هدف قرار دادن عامدانه داوطلبان ارتش و پلیس عراق و هر گروهی که با حکومت عراق همکاری می‌کند، شعله‌ور شد و ... سازمان دولت، شروع به ایجاد ایدئولوژی مخصوص به خود کرد که ساختار جهاد و ساختار تصورات سازمان را از نو بازسازی می‌کرد. سازمان، این کار را از موضوع خلافت اسلامی و شروط ریاست آن آغاز نمود و اینکه خلافتی که در افغانستان به رهبری ملا عمر تشکیل شده است، کامل نیست زیرا القاعده آنطور که می‌پندارد، شروط بیعت، قریشی بودن، نگرش صحیح به موضوع امامت عامه، عمومیت و شمولیت دولت و عدم اختصاص آن به مکانی معین، لغو مرزها، اجرای احکام شرعی در اماکن تحت سیطره بدون توجه به زمان، مکان و ویژگی جامعه، گسترش تکفیر و ارتداد به منظور فراگرفتن شیعه و گروه‌های مخالف از هر مذهبی که باشند، همکاری و تعامل با اقلیت‌های دینی بر اساس شرع و عدم شک و اندیشه در آن به هنگام توسعه، تسلط و قدرت دولت را دارا نمی‌باشد.